

Vingpennan

Hösten 2023

Nr 2 2023

Tingsryd fågelklubb

Vingpennan nr 2 2023

24 juli och högsommar. Dags att göra fågelklubbens höstprogram. Hög tid, ty redan är många vadarfåglar på väg söder ut. Senaste helgen sågs över 1000 myrspovar, gluttsnäppor, grönbenor, kustsnäppor, kustpipare, kärrsnäppor och storspovar flyga på både låg och hög höjd över Åsnen. Iakttaga på olika platser runt sjön.

I Vingpennan finner du höstens program. Det är exkursioner både nära i kommunen och längre bort såsom Öland och Torhamns udde. Det blir även några innekvällar under vintern. Följ med på det som passar dig.

Vår hemsidaadress är: **www.tingsrydsfagelklubb.se**

Redaktionen: Jan Borgehed, Urshult, tel. 073-021 43 34
Peter Karlsson, Tingsryd, tel. 070-624 29 98

**Medlemsavgiften för 2023 är 150 kr, betalas in på
bg 5331–1973**

Tingsryds fågelklubbs styrelse:

Ordförande	Peter Strömberg	070-273 30 25
Sekreterare	Lars Svensson	070-671 13 49
Kassör	Anders Borgehed	076-547 00 43
Medlemsansvarig	Carina Widenstedt	073-358 75 74
Ledamot	Johnny Carlsson	070-581 59 03
Ledamot	Göran Eriksson	076-173 38 08
Ledamot	Jan Borgehed	073-021 43 34
Ledamot	Krister Carlsson	070-673 35 98
Ledamot	Peter Karlsson	070-624 29 98
Webmaster	Roland Ylvén	070-250 41 47

Höstprogram 2023

Utflykt till Torhamns udde, lördagen 26.8

Några mil norr om Karlskrona ligger Torhamns udde. Här finns en liten fågelstation sedan länge och ett område som är fågelrikt både vår och höst. Under en förmiddag hinner vi spana av fågelsträcket, fåglarna på udden och havsviken ut mot Utlängan. Det brukar bli bra utdelning på våra utflykter hit,

Ledare: Peter Strömberg tel. 070-273 30 25 och

Jan Borgehed tel. 073-021 43 34

Samling: Tingsryds kyrka kl. 8.00

Anmälan: Senast 23.8

Guidning vid Sunnabrons östra plattform Åsnens nationalpark

En ny utsiktsplattform stod klar i maj vid Sunnabrons (Norra Sirköbron) östra sida. Plattformen är tillgänglighetsanpassad och ger bra sikt ut mot Åkavik med dess övärld. Vi har vikt två söndagsförmiddagar för gemensam spaning härifrån. Alla är välkomna! Ni som vill kan fortsätta in i nationalparken med Bjurkärr på nära håll och det mindre besökta Hunshultsreservatet på andra sidan bron.

Tid och datum: 17.9 och 22.10, 8.00-11.00

Samling: Vi plattformen vid Sunnabron

Kontaktpersoner: Jan Borgehed, tel 073021 43 34

Vardagsutflykter

Vi fortsätter våra vardagsutflykter för er som har möjlighet att delta. Vi har valt några olika naturtyper och hoppas se arter som är typiska för dessa biotoper. Förutom fåglar iakttar vi företeelser i vår natur. Allt från det typiska småländska landskapet, växter, insekter och annat som kommer i vår väg.

Ta med en liten matsäck och på oss har vi kläder och skor som passar årstid och väder.

Vi samlas vid Urshults kyrka kl. 8.00 och beräknas vara tillbaka vid 12-tiden.

Tisdagen den 5.9 Lidhemssjön. Fåglar på åkrar och i sjö. Rastande och sträckande.

Kontaktperson: Jan Borgehed 073-021 43 34 Jan

Tisdagen den 17.10 Hätteboda. Vi besöker skogsmark som faktiskt börjar nå mogen ålder. Finns här tjäder, tofsmes och talltita kvar? Blir spännande att se.

Kontaktperson: Lars Svensson. Tel. 070-671 13 49

Tisdagen den 14.11 Norraryd. Markerna omkring Blidingsholm och Norrarydsudden känner Göran väl. Här finner vi vatten, myr och skog. Här kan vi finna lite av varje och kanske även kungsfiskaren.

Kontaktperson: Göran Eriksson, tel. 0459-809 90

Ölandsresa 7–8 oktober

En oktoberresa till södra Öland är alltid fågelrik. Rastande gäss i 10 000-tal, sträckande lommar, änder, labbar och små östliga sångare i skogsdungarna. Allt är möjligt!

Vill du med kan du välja på att vara med en dag eller övernatta och vara med ytterligare en dag.

Ledare för utflykten är Johnny och Krister Carlsson. Något av Ölandsexperter sedan många år. Är du intresserad så kontakta någon av dem. De ger ytterligare information och du kan berätta vilket alternativ just du väljer.

Kontakta: Johnny Carlsson tel. 070-581 59 03 eller
Krister Carlsson 070-673 35 98

Allhelgonaracet 4-5.11

Vi slog rekordet 2022! Helas 99 arter landade vi på när söndagen var till ända. Allhelgonaracet betyder att ett 20-tal fågelklubbar i Småland "tävlar" om att se så många arter som möjligt under lördagen och söndagen i sin kommun.

Anders Borgehed organiserar det hela och fördelar oss i olika biotoper. Efter första dagen blir det dagssummering vid Urshults pizzeria kl. 17.00.

Vill du delta, ensam eller i grupp så ring till Anders tel. 070-510 63 59. Du kan också komma till samlingspunkten Urshults kyrka kl. 8.00 på lördagen

Bildvisningskväll på Tingsryds bibliotek

Torsdagen den 21.1 2024, kl. 18.00

Ikväll får du möjlighet att se på Krister Carlssons bästa bilder. Det blir spännande att se vad han har valt ut för bildserie.

Dessutom har ni som brukar fotografera möjlighet att visa ca 20 bilder var. Ta med dem på ett USB-minne så går det snabbt att få tekniken att fungera. Det behöver inte vara fåglar, naturbilder generellt går lika bra.

Kontaktpersoner: Peter Strömberg tel. 070-273 30 25 och
Peter Karlsson tel. 070-624 29 98

Årsmötet 2024

Söndagen den 11.2 i Urshultsparken kl. 18.00

Nu är föreningen en bit över 40 år gammal och lever vidare med naturaktiviteter och undersökningar av fågelfaunan i vår kommun. Mycket spännande återstår att upptäcka.

Ikväll håller vi till i Urshultsparken. Det blir sedvanliga årsmötesförhandlingar, fika och bildvisning. Ikväll är det **Roland Ylvén** som visar bilder och berättar om sina upplevelser i skog och mark.

Kontaktpersoner: Peter Strömberg tel. 070-273 30 25 och
Jan Borgehed 073-021 43 34

St. Hensjön – Havssula!!

Här presenteras två rapporter från den märkliga observationen av havssula i Stora Hensjön.

Ola Bondesson var ute på sin sjätte och sista exkursion för våren med sin fågelgrupp den 7 juni 2023 vid Stora Hensjön, Tingsryd. Det skulle också bli den andra gången han kom att "felbestämma" en knölsvan som sedermera visa sig var något mycket, mycket mer sällsynt än just knölsvan. Här får ni följa med när Ola upptäckte en havssula en vinterstill och solig dag i en småländsk insjö.

Första gången en knölsvan felbestämdes var när jag upptäckte Istvan, ägretthägern i Lidhemssjön, den 28 juli 1989. Jag skådade tillsammans med min kompis från England, John Perry, och vi besökte Lidhemssjön. Vi hade parkerat bilen på det vanliga stället och promenerat ner i beteshagen utanför den gamla kvarnen. Vi hade haft trevlig skådning med bivråk, flera bruna kärrhökar, häckande sothöna, rödbena och törnskata (möjligt vid den tiden vid Lidhemssjön) samt rastande grönbenor. När vi var på väg tillbaka uppe på järnvägsbanken lyfter en stor vit fågel från stranden alldeles nedanför bilen. – Knölsvan, knölsvan vrålar jag högt, väl medveten om att det är Johns hatobjekt nr 1, engelska adelns favoritpynt i sina

dammar vid slotten, liksom att han att mitt är kanadagåsen! Skriet fastnar dock i halsen då jag blir medveten om att något inte stämmer. Långa ben och i kikaren ser jag då Istvan för första gången, men inte den sista.

Den här gången var jag ute med en av mina grupper i Senioruniversitetet. Jag har sex grupper som jag är ute med varje tisdag, onsdag och torsdag. Det här var den 7 juni och första onsdagsgruppen i den sjätte och sista exkursionsomgången för våren.

Jag hade valt ut att besöka Hensjönäsets naturreservat i Tingsryds kommun. Där finns en äldre ädellövskog (bok) och intill klarvattensjön Stora Hensjön och den sänkta sjön Lillas Hensjön. Målet för exkursionen var att repetera fågelsång i bokskogen och kanske kunna plocka in grå och mindre flugsnappare på artlistorna. I den sänkta Lilla Hensjön häckar brun kärrhök, rördrom, vattenrall, sävsångare och rörsångare och dessa fanns givetvis också med på den möjliga listan. I källsjön Stora Hensjön finns möjligheter att studera storlom och fisktärnor. Jag hade alltså varit där med en grupp på tisdagen och visste att det var fint att gå ut på bryggan och titta efter storlommarna då vi kom tillbaka från skogspromenaden.

När vi kom ut på bryggan så upptäckte jag direkt två storlommar nära och snart var de fyra som fiskade nära oss, besökare från angränsade sjöar? En ensam storlom låg också fint lite längre norrut i sjön, troligen en häckande

Fågel i sjön med partnern på boet. När vi tittat klart på de vackra lommarna höjde vi blicken lite och två mindre vita prickar i strandkanten på nordöstra sidan bestämdes till fiskmåsar. En lite större vit prick ute på vattnet bestämdes till knölsvan. Jag fortsatte att titta på den i handkikaren och tyckte att den såg konstig ut. När det sedan simmade fram två knölsvanar längs den bortre strandkanten lite längre söder ut så blev jag säker på att det här kräver tubkikare. Samtidigt hade Christer fotograferat den vita pricken och på skärmen syntes det tydligt att det inte var en knölsvan. Skärpan var dock inte den bästa och i det kraftiga solljuset blev bilden på skärmen svårtolkad. Vi skyndade bort till bilarna och plockade fram tubkikarna. Då var det inte svårt att bestämma länets första havssula som blev möjlig att se för många. Tidigare finns en flygande havssula som Rolf och Catrin från Fiskestad såg vid Väckelsångs kyrka, samt två fynd av döda fåglar. En vid Torpa kyrka nära Bolmen 26 september 1948 och i Kalvsviksfjorden i Åsnen 20 juli 2022.

Jag ringde upp Johnny Carlsson, som numera bor nära Stora Hensjön, och frågade var han befann sig. Då var han och Krister på väg till några insektslokaler utanför Vetlanda. Jag bad dem att larma ut sulan medan jag lyckades kontakta ytterligare några lokala skådare. Det dröjde inte så länge förrän Blötans badplats fick besök av många skådare som kunde se havssulan. Den stannade sedan kvar så att alla mina resterande grupper i Senioruniversitetet fick möjlighet att se den. De sista observationerna gjordes den 20 juni. Det kändes onekligen lite absurt att hitta en havssula inne i länet när det var kav lugnt och hade så varit under lång tid.

Ola Bondesson

Steget efter – En ovanlig dag för Krister och Johnny

Den 7/6 ringde Ola Bondesson till Johnny och talade om att han hittat en – havssula, i St Hensjön. Vår hemmalokal som vi brukar besöka var och varannan dag. Nu satt vi i bilen strax söder om Vetlanda på väg för att försöka se en långhorning: större frågeteckenbock, som finns i en by strax NO om Ekenäsjön. Vi fortsatte dit då vi var så nära, vi hittade dem nästan med en gång ca 10 ex, tog många bilder och körde sen hemåt. Inte många gånger man ”drar” på fåglar hemåt. Den var kvar då vi kom till St Hensjön.

Lite om upptäckten, det var ju Ola Bondesson som var vid sjön med en grupp från Senior universitetet ”gamla kvarsittare”. De hittade en stor ljus fågel som låg på rätt långt håll - nog en svan, hade Ola sagt någon tog sen en bild och på den då såg man att det inte var en svan, då hämtade de tubkikarna och kunde då konstatera att det var en havssula!

Havssula är en havslevande fågel som häckar i N Atlanten, närmaste plats Helgoland och fågelberg utmed Norges kust. Den ses ofta utmed västkusten i samband med hårda västvindar, ses också någon gång i Östersjön på Öland tex. Varför den kom till en insjö är svårt att förstå, det hade inte varit några hårda vindar. En tanke jag fått är att det skulle kunna vara en fågel som varit inne i Östersjön och tänkte tvära över Sydsverige till västkusten, kanske var den för svag för att klara detta och fastnade till i sjön. Det var kanske inte en tillfällighet att det blev St.Hensjön då det är en sjö som är någorlunda djup ca 8m och har klart vatten. Havssula är ju en fågel som dyker från flera meters höjd rakt ner efter fisk.

Den sågs nästan två veckor från 7/6-20/6 det var många som var och tittade på fågeln som oftast låg på vattnet men ofta var uppe på vingarna och flög runt och fiskade. Men den var nog i dålig kondition redan när den kom, några dagar efter låg den bara och sov när vi var där på morgonen, men dagen efter så var den uppe och flög i ca en timma fiskade minst ett 10-tal ggr, fick tag i fisk minst vid ett tillfälle och gick även upp på höjd och tittade runt, men troligen klarade den inte att sträcka iväg. På morgonen 20/6 så fick vi se den ligga och sova långt bort i väst nära land i svårt daller, jag var tvungen att lämna då men Johnny var nere något senare och såg då att den sov fortfarande oh gled sen in i vass. Sågs aldrig mer, troligen så dog den efter detta.

/Krister Carlsson

Lappuggla, en svår art att hitta

Sommaren 1969 arbetade jag med riksskogstaxeringen i Norrbotten. Det var ett mycket intressant jobb med mycket motion och ännu mer naturupplevelser. Vi höll till några dagar i ett område och flyttade sedan vidare så att vi i början av oktober hade besökt hela landskapen Norrbotten och Lappland och delar av Västerbotten. Vi fick se en hel del fågel t ex salskrake, hökuggla, kungsörn och tallbit. Men mitt allra starkaste minne var lappugglan.

När vi befann oss i Tärendö fick jag veta om ett häckande par lappuggla. Vi tog oss till den lilla byn Peräjävaara lite närmre Pajala och uppe i en tall kunde vi se honan ligga ruvande. I ett träd en bit bort satt hannen och varnade. Efter en stunds fotograferande lämnade vi ugglorna.

Inte kunde jag då tro att 44 år senare skulle jag se lappugglor vid ett bo i södra Småland. Arten sågs ju på den tiden mycket sällan i mellersta och södra Sverige. Det var en taigaart som man kunde få uppleva i framför allt Tornedalen i Norrbotten. Men sedan började arten sprida sig söderut. Den första häckningen i vårt län var 2012 i Alvesta kommun och jag fick glädjen att ringmärka de två ungarna. Och nu tycks det som om Tita grå, som lappugglan ibland kallas, har blivit en art som hör hemma här.

*Lappuggla på bo
Foto: Roland Ylvén*

Nu har det gått ytterligare några år och jag har fått möta henne vid några fler tillfällen. Ett säreget möte upplevde jag året efter. Ett par dagar in på det nya året hade vi en "grön" vinter, alltså en sådan där då nästan allt är grått och brunt. Dessutom var det riktigt gråväder på morgonen då jag rekognoserade för den kommande kungsörnsinventeringen i östra delen av Tingsryds kommun. Jag körde in på en liten skogsbilväg som var så sladdrig och blöt att jag inte vågade stanna bilen förrän jag kom till en vändplan. Tvärs över gick en kraftledning som jag spanade av med kikaren. Precis då lättade en lappuggla från en gran i kanten av kraftledningsgatan, gled ner mot marken och återvände kort därpå till samma grangren. Hela grenen gungade! Snabbt som bara den fick jag ut och upp tubkikaren men nu var lappugglan uppslukad av skogen. Men istället satt en hökuggla på en björkstubbe hundra meter hitom. Ibland tror man knappt sina ögon.

Hökugglan

Foto: Roland Ylvén

Jag valde att köra tillbaka till kraftledningen uppe vid stora vägen och kunde återigen se hökugglan, nu i en grantopp på andra sidan ett hygge. Men ingen lappuggla. Jag ringde till några skådarkompisar och en stund senare var vi fyra skådare som letade. Men ingen lappuggla. Vi höll på ett par timmar utan resultat då vi kom ner till ett översvämmat kärr. Jag gick ut så långt jag vågade utan att plurra och där fanns ugglan. Den lyfte direkt, flög förbi oss helt nära och försvann. Och hur vi än letade fick vi inte se den igen. Jag tycker det är typiskt för lappugglor, trots deras storlek så försvinner de bara och går inte att hitta igen. Men hökugglan satt kvar vilket naturligtvis glädde oss mycket.

Några år senare, 2016 hälsade vi på hos en lappuggla utanför Västerås som var mycket tillmötesgående, nästan så att man tyckte hon var för enkel. ”Kom dit på eftermiddagen vid femtiden så är hon säkert där” hade man sagt och mycket riktigt. Vi hann knappt parkera på den anvisade parkeringsplatsen förrän lappugglan satt på sin vanliga plats. Tjusig som alltid men inte så där fantastisk som den kan vara.

Nästa tillfälle som jag träffade på en lappuggla blev det med hjälp av hörseln. Det hände i april 2020 då jag gjorde min nattfågelinventering i Älmhults kommun. Klockan hade just passerat midnatt då jag klev ur bilen och direkt fick höra en hannes dova sång. Bvo—bvo—bvo—bvo—bvo—bvo—bvo--bvo-bvo-bvo lät det. Det upprepades minst tio gånger med en rejäl paus emellan. Jag missade tyvärr det utmärkta tillfället till en ljudupptagning men vi återvände till platsen flera gånger senare. Men det som är så typiskt, ingen lappuggla.

Och sedan var det så dags igen nu i våras, den här gången i kommunens västra del. En god vän berättade om en lappuggla som setts på kvällen så vi bestämde att träffas kvällen efter. Och den här lappugglan gjorde inte som de brukar utan den fanns kvar. Den satt till och med i samma tall som kvällen innan. Efter en kort stund flög den en bit in i skogen men vi hittade den direkt. Vi tog några bilder och ugglan verkade inte störas utan satt där med sitt stora huvud och tittade sig omkring. Sedan flög den och försvann. Vi har gjort ett antal besök i området utan att hitta ugglan. Kanske skulle den häcka så vi valde att inte berätta om observationen men nu kan det gå bra tycker vi.

Ytterligare fyra fynd har gjorts i kommunen, det första på julaftonen 2008.

Nästa fynd gjordes 2016 då en svampplockare och skådare upptäckte en vuxen lappuggla som matade två ungar. De var alltså en konstaterad häckning i kommunens östra halva, den enda häckningen hittills.

I mars 2020 fotograferades en lappuggla i kommunens centrala delar.

I maj 2023 sågs en lappuggla i kommunens östra del.

Övriga delen av Kronobergs län har också gott om observationer av lappuggla och häckningar också påträffats

Visst är fynden få i vår kommun. Inte ens årliga. Men trots sin storlek är lappugglorna svåra att hitta. Känner ni till fler lappugglor än dessa? Hör av er i så fall så att våra kunskaper om Tita grå kan bli så bra som möjligt.

Roland Ylvén

Lappuggla Foto: Roland Ylvén

Arktiska vadare som sträcker genom Tingsryds kommun

Att lyckas pricka in de där få dagarna på ett år när de arktiska vadarna sträcker förbi vår kommun är helt fantastiskt, men oerhört svårt. Den 22: a juli lyckades Johan Willner, Max Olsson och jag med det konststycket. Men innan vi kommer in på denna morgon kommer här några tankar om detta vadarsträck.

Vadarna som häckar uppe på tundran har ett mycket tajt tidsschema. De passerar oss för att komma upp till ljuset och maten i norr. Ofta flyger de enorma distanser i ett sträck, det finns fynd från individer som försatts med ljusloggar som flugit många dagar i sträck och då tillryggalagt hundratals mil utan paus. Under våren passerar de oss ofta på hög höjd under några få dagar i slutet av maj. Det är väldigt sällan vi får syn på dem, men vid motvind eller regnväder pressas de ner och vi har då möjligheten att se dem på lägre höjd eller till och med rastande. Ett sådant exempel var den 27 maj 2018 då bl.a 370 kärrsnäppor sågs rasta utanför Hökaviksudden. Och samma dag sågs 200 myrspovar sträcka mot ost, från Stora Hensjön.

Väl på häckplats går det undan för dem. På mindre än två månader skall all häckning ske. Att det är ljust dygnet runt och att det finns nästan obegränsat med mat gör det hela möjligt. Men snart bär det av söder ut och från mitten av juli och några veckor framåt är det åter möjligt för oss att få se dem. Nu är det snäppet enklare för oss att få ta del av dem än på våren. Fåglarna passerar oss i VSV-riktning och vid dagar med lätt duggregn och gärna motvind går de lågt och är då möjliga att få syn på.

Den 22: a juli i år var en sådan dag. Det hade kommit rapporter under en veckas tid med observationer av myrspov, kustpipare och kustsnäppor från olika platser i landet. I en tråd på BAND började vi diskutera var och när det skulle ges bäst möjlighet att lyckas pricka in dessa arter i vår kommun. Efter råd från Tomas Hultqvist landade vi att

Morgonen den 22.7

Bild över vadarnas flyttväg

Ällenäs udde såg väldigt spännande ut. Här är det en stor vattenyta som gör att vadarna går ner och dessutom god sikt i väst/östlig riktning. Vädret såg ut att bli bra den 22: a med mycket moln och duggregn under stora delar av morgonen. Jag, Max och Johan bestämde oss för att göra ett försök och satte klockan på 03:00 för att vara på plats en halvtimme innan soluppgång.

Redan i mörkret hör jag kustpiparens utdragna läte över sjön och förhoppningarna om att vi kanske skulle lyckas träffa rätt blev genast mycket större. Johan och Max kom strax efter mig och efter bara 5-10 minuter får vi syn på en flock som kommer från ost. Vi får in flocken i våra tubkikare och kan konstatera att det är just en sådan där magisk flock av både myrspovar, kustpipare och kustsnäppor som vi drömt om. Vi kan följa flocken på dess väg över fjorden och se de försvinna över Sirkön i väster. Överlyckliga konstaterar vi att vi lyckats redan innan solen gått upp. Morgonen fortsätter och det kommer små flockar med kärrsnäppor som flyger precis över vattnet i samma riktning som tidigare, i en av dessa flockar hittar vi en vacker röd en spovsnäppa. Och det fortsätter med myrspovar, kustpipare och kustsnäppor. Just dessa tre arter verkar ha en förkärlek av att flyga tillsammans och flera av flockarna innehåller alla tre arterna. Självt behöver jag åka hem vid 10-tiden medan Max och Johan fortsätter skådandet. Totalt ses denna dag en bra bit över 1000 arktiska vadare i vår kommun! Så för er som lägger kikaren på hyllan under juli månad uppmanar jag er nästa sommar att åka ut och spana efter dessa underbara fåglar i andra halvan av juli.

/Anders Borgehed

Bli också medlem i:

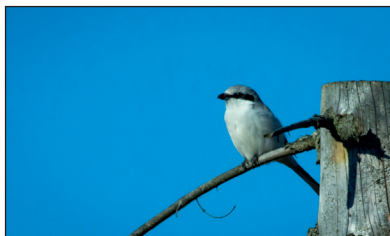
Smålands Ornitologiska Förening, SmOF, är en

regionalförening till Birdlife Sverige.

SmOF arbetar med fågelskydd, verkar som remissinstans, och fungerar som en länk mellan fågelklubbar i Småland, samt verkar för att sprida intresset för fåglar till allmänheten.

Medlemsavgiften för 2022 är 200 kr (300 kr vid betalning från utlandet), 60 kr om Du är under 25 år och 20 kr för familjemedlemmar. Fullbetalande medlemmar erhåller tidskriften Milvus – Fåglar i Småland 4 ggr/år.

Hur du blir medlem ser du på hemsidan smof.se

Bli medlem i BirdLife Sverige

BirdLife Svertige eller Sveriges ornitologiska förening som den hette tidigare är en riksomfattande organisation. I medlemspriset ingår den väldigt fina tidskriften Vår Fågelvärld med 6 nummer/år.

Gå in på deras hemsida och anmäl dig som medlem om du vill, www.birdlife.se

Ordinarie medlem: 330 kr per kalenderår.

Familjemedlemskap: 390 kr (Inkluderar alla på samma adress).

Ungdomsmedlem (under 26 år): 165 kr per kalenderår.

Utlandsmedlem: 450 kr per kalenderår

Tidningen Vår Fågelvärld får du 6 gånger/år. Du kan själv välja om du vill ha den postalt, digitalt eller båda alternativen. Kostnaden är densamma oavsett ditt val.

Som ungdomsmedlem är du automatiskt medlem i

Ungdomsskådarna.

Frågor: Kontakta medlem@birdlife.se

Bra app för fågelskådare, Band. Information, Del 1

Band är en mycket överskådlig social app som laddas ner gratis för både Android och IOS. I Band kan du både larma ut ovanliga arter, ge annan viktig skådarinformation, ovanligt uppträdande av vanliga arter mm. Man kan även bestämma träff, lägga in exkursioner, kurser m.m. i kalenderfunktionen.

Till dina observationer kan du ange GPS-positioner om du vill, och du kan också bifoga foton. Du kan kopiera text från ett band och lägga in i ett annat.

Om du är med i flera "band" kan du ändå se alla inlägg i tidsordning, eller gå in i varje "band" och läsa. Du kan också kommunicera med enskilda individer genom appens chattfunktion.

Du kan infoga ett foto från din mobil i ditt meddelande. Plåta en kameradisplay och bifoga! Du kan infoga en kartbild i ditt meddelande m.m.

Du kan även logga in på Line Band via din dator gå till:

<http://www.band.us/about> Klicka på Login. Anslut med ditt

telefonnummer, Facebook konto eller din Mail adress. Oavsett, måste du skapa ett Band-konto och ett tips är att ange ditt riktiga namn och telefonnummer.

Det finns band för Tingsryd: "Fåglar i Tingsryds kommun".

Hur gör du? Enklast, ring Anders Borgehed 070-510 63 59,

om du vill vara med. Eller prova själv!

Vi kommer att ha utbildning på ett
innemöte till vintern.

Djuren och människan i svensk natur

Så heter en bok som jag köpte för länge sedan och som jag fann i min bokhylla. Den kom ut 1955 och är skriven av den då välkände naturkämpen Kai Curry-Lindal. Med Kai som ciceron går han igenom Sveriges natur i de olika landsdelarna.

Jag fastnar för ett stycke som lika gärna kunde vara skrivit idag. Inget har vi lärt!

”Med industrialismens genombrott, torrlägningsraseriets ödesdigra farsot, kraftverksregleringarnas kortsynt hänsynslösa framfart och barrskogens stigande värden skulle den svenska natur som under årtusenden utformats och danats på ett harmoniskt och för flertalet levande varelser smältbart sätt, våldsamt omstöpas. 1800- och 1900-talen bli de mest dramatiska av 140 sekel i svensk naturhistoria efter istiden. Det ligger mer dramatik i denna utveckling än många tror, ty människan har kastat sitt eget öde i vågskålen, glömsk av att hon själv hör intimt samman med naturen. Med berätt mod rycker hon marken undan sina egna fötter. Hon omskakar den omvärld hon själv är beroende av. Hon rusar vidare av bara farten mot ett inbillat, oidentifierat mål, trots att avgrunden redan skymtar. Naturen kan icke exploateras hur mycket som helst, och frågan är om gränsen icke redan är nådd.”

Själv minns jag som tonåring i början av 1970-talet och medlem i Fältbiologerna att vi studerade skogspolitiken, giftskandalerna, engångshysterin och mycket annat. Vi ropade ut det ohållbara i en sådan värld. Några lyssnade, men många körde huvudet i sanden och litade på att tekniken skulle lösa allt. Nu står vi där vi står med en värld i brand, klimatförändringar och en natur som tynar bort i små reservat och en skog där inga gamla träd får finnas. Det kommer att kosta att ta oss ur det här. Vi är att bra korkade vi människor!

Jan Borgehed

Medlemsavgift 2023

**Årets medlemsavgift betalas in på
föreningens bg 5331 – 1973**

Avgiften är 150 kr